

§ 13. 1. Przetarg unieważnia się w przypadku, gdy nie wpłynęła żadna oferta lub wszystkie oferty zostały odrzucone.

2. O unieważnieniu przetargu organizator przetargu informuje na piśmie wszystkich oferentów.

§ 14. 1. Z przebiegu przetargu sporządza się protokół, który zawiera w szczególności:

- 1) określenie przedmiotu przetargu;
- 2) oznaczenie miejsca i czasu trwania przetargu;
- 3) imiona i nazwiska członków komisji przetargowej;
- 4) liczbę złożonych ofert i nazwy oferentów;
- 5) wskazanie ofert odrzuconych wraz z uzasadnieniem;
- 6) wyjaśnienia oferentów dotyczące treści złożonych przez nich ofert;
- 7) wskazanie najkorzystniejszej oferty wraz z uzasadnieniem wyboru;
- 8) informację o wniesionych protestach.

2. Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji przetargowej.

3. Protokół, oferty oraz wszystkie dokumenty dotyczące przetargu są jawne, z wyjątkiem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli oferent, składając ofertę, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane.

§ 15. Komisja przetargowa zawiadamia organizatora przetargu o zakończeniu pracy i przedkłada do zatwierdzenia protokół przebiegu przetargu.

§ 16. 1. Organizator przetargu zawiadamia niezwłocznie na piśmie oferentów o wynikach przetargu.

2. Uczestnicy przetargu mają prawo wniesienia protestu do organizatora przetargu w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisemnego zawiadomienia o jego wynikach.

3. Organizator przetargu rozpatruje protest najpóźniej w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia, powiadamiając niezwłocznie oferentów o jego wyniku.

4. W przypadku uwzględnienia protestu organizator przetargu powtarza oprotestowaną czynność.

§ 17. 1. Jeżeli organizator przetargu dokona wyboru najkorzystniejszej oferty, nie zawiera umowy o ustanowienie użytkownika górniczego przed upływem terminu przewidzianego na wniesienie protestu.

2. W przypadku wniesienia protestu, aż do jego ostatecznego rozstrzygnięcia, nie zawiera się umowy o ustanowienie użytkownika górniczego.

3. Jeżeli oferent, którego oferta została wybrana, uchyla się od zawarcia umowy, organizator przetargu zawiera umowę z oferentem, który zajął w przetargu kolejne miejsce.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie przetargu na nabycie prawa użytkownika górniczego (Dz. U. Nr 156, poz. 1816).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

1132

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 2005 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów oraz zasad użycia broni palnej przez oddziały i pododdziały zwarte Policji

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) oddziałach Policji — należy przez to rozumieć oddziały lub pododdziały zwarte Policji;
- 2) dowódcy oddziału — należy przez to rozumieć dowódcę oddziału lub pododdziału Policji;
- 3) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

§ 2. 1. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej policjanci są obowiązani postępować ze szcze-

gólną rozważą, traktując broń palną jako środek szczególnie i ostateczny.

2. Broni palnej nie używa się w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 pkt 6, 7 i 9 ustawy w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, starców oraz osób o widocznym kalectwie.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki i sposób postępowania policjantów przy użyciu broni palnej

§ 3. 1. Policjanci przed użyciem broni palnej są obowiązani:

- 1) po uprzednim okrzyku „POLICJA” wezwać osobę do zachowania się zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy;
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1 zagrozić użyciem broni palnej, wzywając: „STÓJ — BO STRZELAM”;
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w bezpiecznym kierunku, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w sytuacjach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 8 ustawy, a także w innych przypadkach, gdy z zachowania osoby posiadającej broń lub niebezpieczne narzędzie wynika, że wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej w sytuacji, o której mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „POLICJA”.

§ 4. 1. Jeżeli skutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby albo widoczny stan bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia, policjant jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić osobie poszkodowanej pierwszej pomocy i następnie spowodować podjęcie wobec niej medycznych działań ratowniczych — w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, policjant jest obowiązany ponadto do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i nieopuszczenia na to miejsce osób postronnych;
- 2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia.

§ 5. 1. W każdym przypadku użycia broni palnej lub oddania strzału ostrzegawczego policjant jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym dyżurnego najbliższej jednostki organizacyjnej Policji.

2. Dyżurny jednostki organizacyjnej Policji, po uzyskaniu informacji o użyciu broni palnej, jest obowiązany

niezwłocznie spowodować zabezpieczenie wszelkich śladów i dowodów, udzielić policjantowi pomocy w niezbędnym zakresie, a także powiadomić swojego przełożonego, a jeżeli w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć lub zranienie człowieka — również właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

3. W każdym przypadku użycia broni palnej lub podjęcia czynności, o których mowa w § 3, policjant jest obowiązany powiadomić bezpośredniego przełożonego pisemnym raportem, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie stopnia, imienia i nazwiska policjanta;
- 2) określenie czasu i miejsca użycia broni palnej;
- 3) opis sytuacji poprzedzającej użycie broni palnej;
- 4) opis przyczyn i skutków użycia broni palnej, w tym wynikających z § 3 ust. 2 i § 4;
- 5) podpis policjanta.

§ 6. Do obowiązków przełożonego, o którym mowa w § 5 ust. 3, należy:

- 1) zbadanie, czy użycie broni palnej lub podjęcie czynności określonych w § 3 nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 2) niezwłoczne zawiadomienie wyższego przełożonego o każdym przypadku użycia broni palnej.

Rozdział 3

Zasady użycia broni palnej przez oddziały Policji

§ 7. 1. Policjanci wchodzący w skład oddziału Policji mogą użyć broni palnej wyłącznie na rozkaz dowódcy oddziału.

2. Dowódca oddziału może wydać rozkaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 ustawy oraz po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego komendanta wojewódzkiego Policji lub Komendanta Głównego Policji.

3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana, gdy wszelka zwłoka w użyciu broni palnej groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia ludzkiego.

§ 8. W razie niemożności nawiązania przez policjanta kontaktu z dowódcą oddziału policjant ma prawo użycia broni palnej w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 ustawy, z zachowaniem wymogów określonych w rozdziałach 1 i 2 rozporządzenia.

§ 9. 1. Bezpośrednio przed wydaniem rozkazu użycia broni palnej przez policjantów wchodzących w skład oddziału Policji dowódca oddziału jest obowiązany:

- 1) wezwać do zachowania zgodnego z prawem, a zwłaszcza porzucenia broni lub niebezpiecznych narzędzi oraz zaniechania bezprawnych działań lub stosowania przemocy;
- 2) zagrozić użyciem broni palnej;
- 3) wydać rozkaz oddania strzałów ostrzegawczych (salw ostrzegawczych) w bezpiecznym kierunku.

2. Przepisu ust. 1, z wyjątkiem pkt 3, nie stosuje się w sytuacji, o której mowa w § 7 ust. 3.

§ 10. 1. Przerwanie użycia broni palnej przez oddział Policji następuje na rozkaz dowódcy oddziału, natychmiast po osiągnięciu zamierzonego celu użycia broni palnej.

2. Oddział Policji wycofuje się niezwłocznie po wykonaniu zadania.

3. Dowódca oddziału przed wycofaniem oddziału:

- 1) zabezpiecza na miejscu zdarzenia ślady i dowody związane z użyciem tego oddziału oraz podejmuje inne czynności niecierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do ich zatarcia, a także ustala świadków zdarzenia;
- 2) zabezpiecza odebraną broń palną, amunicję, materiały wybuchowe i inne niebezpieczne narzędzia.

§ 11. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby albo widoczny stan bezpośrednio zagrożenia życia lub zdrowia, dowódca oddziału jest obowiązany spowodować udzielenie osobie poszkodowanej pierwszej pomocy i następnie spowodować podjęcie wobec niej medycznych działań ratowniczych — w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć osoby albo szkoda w mieniu, dowódca oddziału niezwłocznie powiadamia o tym bezpośredniego przełożonego i właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

§ 12. 1. W każdym przypadku użycia broni palnej przez oddział Policji lub podjęcia czynności, o których mowa w § 9, dowódca oddziału jest obowiązany złożyć szczegółowy, pisemny raport bezpośredniemu przełożonemu.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie stopnia oraz imienia i nazwiska dowódcy oddziału;
- 2) określenie czasu i miejsca użycia broni palnej ze wskazaniem trybu wydania rozkazu jej użycia;
- 3) opis sytuacji poprzedzającej użycie broni palnej;
- 4) opis przyczyn i skutków użycia broni palnej, w tym wynikających z § 7 ust. 3 i § 11;
- 5) podpis dowódcy oddziału.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 13. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. Nr 63, poz. 296 oraz z 2002 r. Nr 57, poz. 518).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia²⁾.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

²⁾ W zakresie zasad użycia broni palnej przez oddziały i pododdziały zwarte Policji rozporządzenie niniejsze było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 marca 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa lub niebezpiecznego zakłócenia porządku publicznego oraz zasad użycia broni palnej przez te jednostki (Dz. U. Nr 26, poz. 104 oraz z 1996 r. Nr 63, poz. 297), które utraciło moc z dniem 13 stycznia 2005 r. na podstawie ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o Policji oraz ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 277, poz. 2742).

1133

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków

przymusu bezpośredniego (Dz. U. Nr 70, poz. 410, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Policjant może stosować środki przymusu bezpośredniego z zachowaniem zasad

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 58, z 2000 r. Nr 16, poz. 206, z 2002 r. Nr 196, poz. 1657 oraz z 2003 r. Nr 175, poz. 1694.